

Gandul zilei 01.12.2019

Câta importanta dam rugaciunii?

Întelegând prin ea comuniunea cu Dumnezeu, sfântul Augustin spunea despre rugaciune ca este "cheia cu care deschidem poarta cerului si intram la Parintele ceresc".

Comunicarea sta la baza unei relatii si cu un prieten gasim timp sa vorbim des, deschizându-ne sufletul, împartasindu-i gândurile si simtirile. Cu atât mai mult, relatia cu Tatal care ne-a înfiat, cu Fiul care a platit pretul iertarii noastre, are nevoie de comunicare, prin Duhul.

Rugaciunea mai e numita "respiratia sufletului". Sufletul are nevoie ca de aer de Dumnezeu, cu care comunica, pentru a intra în voia Lui, a gândi ca El.

Rugaciunea activeaza în noi credinta, ne lumineaza cugetul, ne descopera cum suntem, pretuind mila si indurarea Domnului, care ne vrea curatiti, sfintiti pe deplin, prin ascultarea de El.

Rugaciunea depinde de cresterea spirituala: cât de sincera e, spontana, personala, cât multumim, venerând, în loc sa tot cerem, cât de plini suntem de Duhul Sfânt.

Calitatea rugaciunii depinde de cât de smerita e inima, de cât de mare e în noi dragostea de Dumnezeu, de credinta noastra (crezând ca am si primit ceea ce cerem.)

Ni s-a spus ca ne este ascultata rugaciunea si noi credem ca ce spune Domnul si face.

Dar rugaciunile primesc raspuns sau nu. Nu prin cereri avem forma înalta de rugaciune.

Suntem îndemnati sa ne rugam neâncetat, astfel având o legatura permanenta cu Domnul.

Rugaciunea unita cu postul are mare putere.

Dumnezeu vrea sa împletim lucrarea cu rugaciunea. Un examen la facultate nu se ia numai prin ruga, ci combinând munca de învățare cu rugaciunea.

Prin rugaciune devenim mai buni, îngaduitori, iubitori, mai încrezatori si plini de pace sfânta. Astfel, rugaciunea lucreaza în noi si în afara noastra.